

(Priletela)
Preletela kukulienka
cez tri dvory do okienka
a z okienka do komory,
do tej Hankinej komory.

V tej komore stena biela, na tej stene ruža čierna, pod tou ružou Janko leží, Anička mu hlávku drží. Janko, Janko, čože ti je?
Porúbali ma na vojne.
Kto ťa rúbal, nech ťa hojí,
(doktorovi)
nech ťa vedie k barbiarovi.

(doktor)
Nemá barbier takej masti,
čo vyhojí moje kosti;
má tá Hanka takô zelie,
čo vyhojí do nedele.

A z nedele do soboty, pakuj, Janko, do roboty.

Vid predošlú [Sl. sp. I, 478] D, Lauček. Zrovn. Zpiev. II, 16 Vyletela holubička.

Melódia: [Sl. sp. I 478] - [Sl. sp. I 586].

Ej, mal som dve frajerky, ej, obe boli Zuzky, [: keď išli cez kostol, ej, ako biele húsky. :]

Ej, frajerôčky štyri, ej, za čo ste sa bili? [: Za teba, šuhajko, ej, ked sme ťa ľúbili. :] Ej, frajerôčky štyri, ej, za mňa sa nebite, [: lebo mojou ženou, ej, žiadna nebudete.:]

V 1. vyd. je repetíciou označené opakovanie počiatočných piatich taktov a tiež opakovanie celej ďalšej časti; ozdobné noty v 7. a 12. takte chýbajú. V rukopise začína pieseň druhou slohou. Tu počiatočná — v 1. vyd. jediná — sloha je tam posledná.

Melódia: Sl. sp. II 328.

283.

Suhaju, šuhaju, pre teba ma kľajú, že neskoro chodíš, keď si políhajú.) Vybiješ si oči, vybiješ si obe; čo potom, šuhajko, čo ma je po tebe?

Čo ma je po tebe, po tvojej podobe, keď ty nerád robíš, a ja — pohotove.

V 1. vyd. je označené opakovanie 6.-10. taktu repetíciou.

Melódia: Cz. 115: Šuhajko luterán, a ja katolíčka – Sl. sp. D 652 – Sl. sp. I 551 – Sl. sp. II 43 – [Sl. sp. D 1117] – [Sl. sp. III 461].